

การพัฒนาแบบจำลองการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ
เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

DEVELOPMENT OF A ROLE PLAY LEARNING ACTIVITIES MODEL TO ENHANCE
ENGLISH SPEAKING SKILLS BY APPLYING SECI MODEL FOR GRADE 7 STUDENTS

กรองกาญจน์ เวียงแก้ว¹ และอ้อมจจิต แป้นศรี²
Krongkarn Wiangkaeo¹ and Omthajit Pansri²

¹⁻² หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Master of Education Program in Research and Educational Evaluation, Faculty of Education, Naresuan University
E-mail: krongkarnw65@nu.ac.th, E-mail: Sendtoaom@gmail.com

Received : April 20, 2024

Revised : October 24, 2024

Accepted : December 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลแห่งหนึ่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ มี 4 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเตรียมการและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2. ขั้นสกัดและรวบรวมความรู้ 3. ขั้นการนำความรู้จัดแจงมาปฏิบัติ และ 4. ขั้นอภิปรายและประเมินผล ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน เท่ากับ 77.56/82.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (\bar{X} = 24.73, S.D. = 2.41) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} = 12.87, S.D. = 4.52) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.35, S.D. = 0.65)

คำสำคัญ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การแสดงบทบาทสมมติ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ทฤษฎี SECI Model

ABSTRACT

The purposes of this study were as follows: 1) to design a role-playing learning activity format for Grade 7 students and evaluate its efficiency based on the 80/80 criterion; 2) to compare the English-speaking skills of students before and after learning through the role-play activity format (pretest and posttest); 3) To assess the satisfaction of Grade 7 students who used the role-play learning activity format. The sample group consisted of Grade 7 students from a primary school under the jurisdiction of a municipality. The research tools included the role-play learning activity format, lesson plans, an English-speaking skills test, and a satisfaction assessment form. Statistical data were analyzed using dependent samples t-tests, means, and standard deviations.

The results of the research were as follows: 1) the role-play learning activity format consisted of four steps: 1. socialization step, 2. externalization step, 3. combination step, and 4. internalization step. The efficiency of the role-play learning activity format, as developed by the researcher, was 77.56/82.44, meeting the specified standard criteria. 2) Posttest English speaking skills scores ($\bar{X} = 24.73$, S.D. = 2.41) were significantly higher than pretest scores ($\bar{X} = 12.87$, S.D. = 4.52), with statistical significance at the .05 level. 3) Grade 7 students expressed high satisfaction with the role-play learning activity format ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.65).

Keywords

Learning activities, Role-playing, English speaking skills, SECI Model theory

ความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะภาษามีใช้เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ต้องการและเพื่อการประกอบอาชีพเท่านั้น หากแต่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับประชาคมโลกได้อย่างไร้ขีดจำกัด ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่างๆ ดังนั้นการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้มีความเจริญก้าวหน้าและทัดเทียมกับนานาประเทศในโลก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาศักยภาพของประชากรของประเทศให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติกำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่างๆ มาเป็นเวลานานเพื่อให้ประชากรของชาติสามารถสื่อสารกับนานาชาติด้วยภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, 2551)

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้สังคมไทยเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกจึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน ตลอดจนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดวัฒนธรรมไทยและสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ จึงได้กำหนดมาตรฐานความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมีสาระหลักที่สำคัญ คือ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative English) ขึ้น ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยในปัจจุบันยังมีปัญหา ที่นักเรียนขาดความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษ มีความบกพร่องเกี่ยวกับการอ่าน การเขียน ไม่กล้าพูด ไม่กล้าคิด ไม่กล้าแสดงออก

แม้ประเทศไทยเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และบรรจุหลักสูตรด้านภาษาเข้าไปในการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับอุดมศึกษา แต่ทว่าทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่อันดับที่ 97 จาก 111 ประเทศทั่วโลก โดยเป็นรองประเทศกัมพูชา และเมียนมาร์ ถึงแม้จะดูในปีก่อน ๆ และอีกหลายการสำรวจ ไทยก็มักอยู่ในอันดับท้าย ๆ ที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีทักษะระดับต่ำมาก (Very low) เสมอ (พชร อยู่สวัสดิ์ และสุพงศ์ ตั้งเคียงศิริสิน, 2559)

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2563 – 2565 พบว่าโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลแห่งหนึ่งได้คะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศทั้งสามปีการศึกษา และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยในระดับมาตรฐานการเรียนรู้ พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ต 1.2 ม. 1/1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันมากที่สุด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับต่ำ โดยในปีการศึกษา 2563 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 29.17 โดยปีการศึกษา 2564 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 24.93 และปีการศึกษา 2565 ได้คะแนนเฉลี่ย 27.34 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2565)

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กำหนดให้ผู้สอนมีบทบาทที่หลากหลาย อาทิการเป็นผู้จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้วิธีเรียน (Learn How to Learn) โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนา ระบบความคิด รู้จักการสร้างสรรค์และแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย นอกจากนี้บทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งของผู้สอน คือการค้นคิดนวัตกรรมการสอน (Teaching Innovation) ซึ่งหมายถึงแนวคิด กระบวนการวิธีการ หรือสื่อการสอนแบบใหม่เพื่อส่งเสริม และสร้างโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพอย่างสูงสุดและต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างสรรค์นวัตกรรมการสอนอีกรูปแบบหนึ่ง ผู้วิจัยจึงได้นำศาสตร์การจัดการความรู้ (Knowledge Management) เข้ากับการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยได้นำกระบวนการสร้างความรู้ “SECI” ของ Nonaka & Takuchi (1995) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้วิธีการเรียนแบบแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนที่ตนเองได้ตั้งไว้สำหรับกระบวนการสร้างความรู้ SECI นั้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Socialization) การสกัดความรู้ฝังลึกเป็นความรู้ชัดแจ้ง (Externalization) การรวบรวมความรู้โดยจัดเก็บความรู้ชัดแจ้ง อย่างเป็นระบบ (Combination) และการนำความรู้ชัดแจ้งนั้นมาปฏิบัติ (Internalization) (ชุตินา ธรรมรักษา, 2551) ซึ่งจากกระบวนการเหล่านี้ผู้วิจัยมุ่งหวังว่าผู้เรียนจะสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้รับจากการลงมือปฏิบัติมารวบรวมจัดเก็บเป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset) และผลิตนวัตกรรม (Innovation) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกภาคภูมิใจในผลงานของตนรวมทั้งเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ด้วยตนเองอีกด้วย

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และถือว่าเป็นปัญหาของเด็กไทยในปัจจุบัน จึงได้พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ครูจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะในการพูดเพิ่มขึ้น โดยมุ่งเน้นพัฒนาจากสิ่งใกล้ตัวที่นักเรียนคุ้นเคย และสามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการสื่อสารได้เพิ่มมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลแห่งหนึ่ง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มจากนักเรียนจำนวน 6 ห้องเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ 1. การซื้อสินค้าหรือบริการ 2. การสอบถามสภาพอากาศ 3. การสอบถามทิศทาง จำนวน 9 ชั่วโมง มีค่า IOC เท่ากับ 0.86

2. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่า IOC เท่ากับ 0.95

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1.1 วิเคราะห์เนื้อหา รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการแสดงบทบาทสมมติ ที่ได้จากการศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 ศึกษากระบวนการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้แบบประเมินต่างๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 ดำเนินการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินต่างๆ

1.4 นำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินต่างๆ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประเมินความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา

1.5 นำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินต่างๆ ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความตรง และนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินต่างๆที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลแห่งหนึ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1.1 ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนจำนวน 30 คน (Try Out) โดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลแห่งหนึ่ง

1.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 9 ชั่วโมง

1.3 รวบรวมคะแนนการทำงานกลุ่ม พฤติกรรมการเรียนและทำแบบทดสอบย่อยระหว่างสอนกับนักเรียนจำนวน 30 คน

1.4 ทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนจำนวน 30 คน (Try Out)

1.5 หาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้บทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.6 จากนั้นทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนำไปทดสอบ ก่อนเรียน แล้วเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต่อไป

1.7 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 แผน ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 9 ชั่วโมง

1.8 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำไปทดสอบหลังเรียน แล้วเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต่อไป

2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้ใช้รูปแบบดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

หลังเสร็จสิ้นการทดลองการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ ผู้วิจัยแจกแบบประเมินความพึงพอใจจำนวน 15 ข้อ ไปให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมิน และเก็บคืนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย () และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลของค่าเป็นระดับความเหมาะสมโดยใช้เกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2552) ซึ่งค่าความเหมาะสมของรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91

2. การตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดำเนินการดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2526)

2.1 การทดลองแบบเดี่ยว 1:1 ผู้วิจัยได้เลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลแห่งหนึ่ง จำนวน 3 คน เก่ง ปานกลางและอ่อน อย่างละ 1 คน จากการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยวครั้งนี้มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 62.22/66.67

2.2 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก 1:9 ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ในขั้นตอนทดลองแบบเดี่ยว 1:1 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลแห่งหนึ่ง จำนวน 9 คน เป็นนักเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คนและอ่อน 3 คน การทดลองหาประสิทธิภาพครั้งนี้มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 70.37/72.22

2.3 การทดลองภาคสนามกับนักเรียนจำนวน 30 คน ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้อการแสดงบทบาทสมมติ ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในขั้นตอนทดลองแบบกลุ่มเล็ก 1:9 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลแห่งหนึ่ง จำนวน 30 คน คณะกรรมการจากการทดลองหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามครั้งนี้มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 77.56/82.44

1. เปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้อการแสดงบทบาทสมมติ มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t -test for dependent samples)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้อการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

การนำเสนอผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้อการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ารูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้อการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มี 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 รูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้อการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจะได้ศึกษาจุดประสงค์ในการเรียนร่วมกัน และเตรียมเลือกหัวข้อในการแสดงบทบาทสมมติ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสกัดและรวบรวมความรู้ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะร่วมกันสกัดความรู้จากสมาชิกในกลุ่ม และรวบรวมความรู้จากแหล่งความรู้อื่นๆ เพื่อเตรียมบทสนทนา กำหนดผู้แสดง และจัดเตรียมฉาก ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการนำความรู้ชัดแจ้งมาปฏิบัติ ซึ่งผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติที่ได้สร้างจากการรวบรวมความรู้ของสมาชิกในกลุ่ม ขั้นตอนที่ 4 ขั้นอภิปรายและประเมินผลในขั้นตอนนี้ผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันอภิปรายประเมินผลและช่วยกันสรุปประเด็นให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการแสดงบทบาทสมมติที่กำหนดไว้ องค์ประกอบที่ 2 ด้านแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อของรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้อการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้ 1. แผนการจัดการเรียนรู้อที่ 1 การซื้อสินค้าหรือบริการ จำนวน 3 ชั่วโมง 2. แผนการจัดการเรียนรู้อที่ 2 การสอบถามสภาพอากาศ จำนวน 3 ชั่วโมง 3. แผนการจัดการเรียนรู้อที่ 3 การสอบถามทิศทาง จำนวน 3 ชั่วโมง

การหาประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้อการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นให้ได้มาตรฐาน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้ E_1/E_2 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

แหล่งข้อมูล	จำนวนนักเรียน		ร้อยละ	ประสิทธิภาพ
ระหว่างเรียน	30	23.27	77.56	77.56/82.44
หลังเรียน	30	24.73	82.44	

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่า นักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน เท่ากับ 23.27 คิดเป็นร้อยละ 77.56 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 24.73 คิดเป็นร้อยละ 82.44 แสดงว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน เท่ากับ 77.56/82.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ E_1/E_2 เท่ากับ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

แหล่งข้อมูล	N	คะแนนเต็ม		ร้อยละ	S.D.	t	df	p
ก่อนเรียน	30	30	12.87	42.89	4.52	16.14*	29	.000
หลังเรียน	30	30	24.73	80.33	2.41			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model ด้านปัจจัยนำเข้า 5 ข้อ ด้านกระบวนการ 5 ข้อ และด้านผลผลิต 5 ข้อ รวมทั้งหมด 15 ข้อ ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ

0.65 เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านปัจจัยนำเข้า โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55, 4.35 และ 4.29 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66, 0.70 และ 0.72 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีตั้งนี้ องค์ประกอบของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีองค์ประกอบ 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสกัดและรวบรวมความรู้ ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการนำความรู้ชุดแฉ่งมาปฏิบัติ ขั้นตอนที่ 4 ขั้นอภิปรายและประเมินผล องค์ประกอบที่ 2 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 3 เรื่อง ดังนี้ 1. การซื้อสินค้าหรือบริการ 2. การสอบถามสภาพอากาศ 3. การสอบถามทิศทาง องค์ประกอบที่ 3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 แผน ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การซื้อสินค้าหรือบริการ จำนวน 3 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การสอบถามสภาพอากาศ จำนวน 3 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การสอบถามทิศทาง จำนวน 3 ชั่วโมง

สำหรับการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน เท่ากับ 23.27 คิดเป็นร้อยละ 77.56 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 24.73 คิดเป็นร้อยละ 82.44 แสดงว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน เท่ากับ 77.56/82.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ E1/E2 เท่ากับ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชมีลภัส กัลยาณเลิศ (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีวงจรรูปร่าง (Knowledge Spiral : SECI model) เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าทอกระเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านผาเยอ ตำบลกองก่อ อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีวงจรรูปร่าง เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าทอกระเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ระดับมาก (= 4.31, S.D. = 0.37) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีวงจรรูปร่างโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑา พลรัช (2561) ได้ศึกษาผลของการใช้นวัตกรรมกระบวนการสร้างความรู้ “SECI” ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ให้กับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาขนส่งทางราง ชั้นปีที่ 3 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการวิจัยพบว่า (1) ในขั้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Socialization) ซึ่งผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการตั้งเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน และกิจกรรมการเขียนอย่างอิสระแบบผู้สอนมีส่วนร่วม นั้น ผู้เรียนได้รับประโยชน์คือ ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ได้ฝึกทักษะที่จำเป็นในการทำงานร่วมกัน ได้ฝึกความกล้าแสดงออก

ทางความคิด และได้พัฒนาทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (2) ขั้นการสกัดความรู้ฝังลึกออกมาเป็นความรู้ชัดแจ้ง (Externalization) จากการทำกิจกรรมการเขียนเล่าเคล็ดลับความสำเร็จในการเขียนย่อความ กิจกรรมการแบ่งปันความรู้ใน Blog และกิจกรรมการผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสถ่ายทอดความรู้และทักษะที่มีอยู่ภายในตนเองออกมาด้วยวิธีการพูด หรือเขียนเล่าสู่กันฟังซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น (3) ขั้นการรวบรวมความรู้ (Combination) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้นำความรู้ชัดแจ้งมาจัดเก็บเป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset) ในรูปแบบของเอกสารรวมเคล็ดลับการเขียนย่อความ เอกสารรวมความรู้จาก Blog เอกสารรวมเทคนิคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการสัมภาษณ์แขกรับเชิญ และซีดีนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ซึ่งมีเนื้อหาตามที่ผู้เรียนได้ตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้ในตอนเริ่มเรียน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ได้และ (4) ขั้นการนำความรู้ชัดแจ้งมาปฏิบัติ (Internalization) นั้น ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้จากเอกสารรวมความรู้ และการผลิตผลงานนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้การแสดงผลบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้เรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงผลบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนทักษะทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการแสดงผลบทบาทสมมตินั้น ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนทั้งการเขียนบทสนทนา การพูด การแสดงผลบทบาทสมมติที่นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำ อีกทั้งยังได้แต่งกายสวยงามตามความเหมาะสม โดยครูจะมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา และคอยสังเกตการทำกิจกรรมของแต่ละกลุ่ม ซึ่งผู้เรียนสามารถตรวจสอบทำความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปาริษา คำบุรี (2560) การจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงผลบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดช่องลม) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถและทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนโดยใช้การแสดงผลบทบาทสมมติสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าความสามารถและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม 2) ความสามารถและทักษะการพูดของนักเรียนพัฒนาสูงขึ้นมาทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการออกเสียงด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ ด้านความคล่องแคล่ว และ ด้านการสื่อสาร โดยส่วนใหญ่พบว่าผลการแสดงผลบทบาทสมมติ สามารถช่วยให้นักเรียนให้ฝึกพูดด้วยสถานการณ์จำลองที่เสมือนจริง ได้มีโอกาสพูดคุยกันเป็นกลุ่มทำให้การสื่อสารมีความหมายมากขึ้น

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้การแสดงผลบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model

ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนรู้การแสดงผลบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านปัจจัยนำเข้า โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55, 4.35 และ 4.29 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66, 0.70 และ 0.72 ตามลำดับ ที่นักเรียนมีความพึงพอใจมาก อาจเป็นเพราะว่านักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการทำกิจกรรม ซึ่งชอบที่ได้แต่งกายตามสถานการณ์ต่างๆ ร่วมกับเพื่อน และสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น มีทักษะการพูดดีขึ้น มีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐชญา นุพชาติ (2561) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอเนกกุลอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่าผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนโดยใช้ กิจกรรมบทบาทสมมติ สูงขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทบาทสมมติ

เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด และยิ่งสอดคล้องกับ รัศมีลภัส กลัยานเลิศ (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีวงจรรวมรู้ (Knowledge Spiral : SECI model) เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าทอกะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านผาเยอ ตำบลกองก่อ อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีวงจรรวมรู้ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าทอกะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ระดับมาก (= 4.31, S.D. = 0.37) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีวงจรรวมรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ครูผู้สอนควรสังเกตปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงผลบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครูสามารถช่วยแนะนำการเขียน การพูด การแสดง การแต่งกายที่เหมาะสมให้นักเรียนได้ ครูผู้สอนควรมีการควบคุมการดำเนินการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การควบคุมเวลาในการแสดงผลบทบาทสมมติ ตลอดจนคอยสังเกต และให้ความสนใจในการกระตุ้นการเรียนรู้ให้กับนักเรียนตลอดการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรสังเกตความต้องการและความแตกต่างในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล ตลอดจนคอยตอบข้อสงสัย ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ ตลอดจนให้อิสระทางความคิด เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะด้านต่างๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาผลระยะยาวของการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การแสดงผลบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี SECI Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในสถานการณ์ต่างๆ ที่ทันสมัยมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนความสามารถในสถานการณ์ที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์คุรุสภา. เชียงใหม่.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2526). *การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน*. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. ชุมติมา ธรรมรักษา. (2551). *การประยุกต์ใช้ SECI Model เพื่อสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย*. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ณัฐชญา บุปผาชาติ. (2561). *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2552). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาสน์.
- ปาริษา คำบุรี. (2560). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงผลบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- เพชร อยู่สวัสดิ์, และสุพงศ์ ตั้งเคียงศิริสิน. (2559). *ผลกระทบของข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์และหลักการเขียนที่มี ต่อความคิดที่ผู้อ่านมีต่อผู้เขียนอีเมล*. วารสารภาษาปริทัศน์.
- มณฑา พลรักษ์. (2565). *ผลของการใช้นวัตกรรมกระบวนการสร้างความรู้ "SECI" ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ให้กับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาขนส่งทางราง ชั้นปีที่ 3*

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.

รัศมีลภัส กัลยาณเลิศ. (2565). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีวงจรรความรู้ (Knowledge
Spiral : SECI model) เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าทอกะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน). (2565). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ
ขั้นพื้นฐาน.

